

KATALOG LITERARNIH RADOVA

DAN BAKA I DJEDOVA

Radovi su izrađeni za izložbu "Dana baka i djedova" koja je organizirana povodom obilježavanja Međunarodnog dana starijih osoba, a u okviru projekta „**Veselo, veselo, seniori: socijalno uključivanje starijih osoba sa sela kroz učinkovite socijalne usluge**“ (UP.02.2.2.06.0237) koji je financiran iz Evropskog socijalnog fonda u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014. – 2020.

U okviru projekta "Veselo, veselo, seniori: socijalno uključivanje starijih osoba sa sela kroz učinkovite socijalne usluge" proveden je natječaj za likovne i/ili literarne radove za dječje vrtiće, osnovne škole i srednju školu na području grada Pregrade, Desinića i Huma na Sutli (Dječji vrtić "Naša radost" Pregrada, Dječji vrtić Tratinčica Desinić, Dječji vrtić Balončica Hum na Sutli, Osnovna škola Janka Leskovara Pregrada, Osnovna škola Đure Prejca Desinić, Osnovna škola Viktora Kovačića Hum na Sutli, Srednja škola Pregrada).

Na natječaj je pristiglo ukupno 80 radova, a radovi su inspirirani na temu bake i djedovi, zašto su oni važni i nezamjenjivi u obitelji te radovi koji na kreativan način prikazuju bake i djedove te odnose sa unučadi.

SADRŽAJ

- Mia Ljubić: *Moja baka*
Erik Brezak: *Moj djed*
Leona Filipčić: *Moja baka*
Dolores Ban: *Moja baka*
Lara Novak: *Moja baka*
Marta Šorša: *Moja baka*
Leonardo Ivanjko: *Moj djed*
Emili Koprivnjak: *Moja baka*
Karla Špiljak: *Moja baka*
Noa Čuček: *Moj deda*
Hrvoje Debeljak: *Baka kera ma se rada*
Dominik Šeruga: *Boba i deda*
Lea Beber: *Četvero njih*
Lara Brleković: *Dedek i babica*
Roko Pezelj: *Djedovi i bake – tradicija koju nosimo i živimo*
Luka Cerovec: *Moja babica*
Lorena Grahovar: *Moja babica*
Dora Blažunaj: *Priča o baki i djedu*
Mislav Škrebilin: *Priča o djedu*
Dino Beber: *Pismo za baku i djeda*
Emanuel Lazički: *Moja baka*
Tena Lenić: *Baka i djed*
Patricija Petrović: *Deda i baka*
Karla Bosnar: *Baka i djed - moj dar*
Ema Boršić: *Pišem pismo djedu i baki*
Hana Fiket: *Priče mojih baka i djedova*
Marko Kecur: *Ljubav prema djedu i baki*
Paula Lugarić: *Zanimljive priče moje bake*
Lorena Čvilinder: *Jedna je baka*
Lorena Šlogar: *Kolači moje bake*
Domagoj Lugarić: *Bakina razbibriga*
Tanja Kolarec: *Sličice iz bakina djetinjstva*
Leonardo Kolar: *Fritule za djeda i baku*
Ema Pecigus: *Sjećanje na baku i djeda*
Lorena Hlupić: *Babica i dedek*
Nika Bračun: *Iznenadjenje za djeda*
Luka Ocvirk: *Baka*
Petra Pećnik: *Moj djed*
Krispin Šlogar: *Moja baka*
Patrick Zubak: *Moja baka*
Lea Škalički: *Moja baka*
Klementina Ivić: *Moja babica i dedica*
Marko Antolić: *Moje bake i djedovi*
Ivona Bosnar: *Moji djed i baka*
Fran Kunštić: *Moj djed*
Martin Ovčariček: *Moja baka*
Nikolina Kralj: *Bake i djedovi*
Monika Kralj: *Moji baka i djed*
Ančica Katunarić Raič: *Moja baka*
Renata Jurak: *Baka i djed*
Nika Dvoršak: *Baka i djed*
Erik Kundih: *Bake i djedovi*
Jana Majcenić: *Moja baka*
Ivana Tepeš: *Moja baka*
Dominik Štruklec: *Moja baka*
Mia Tutnjević: *Moja baka*
Jakov Podhraški: *Moja baka*
Marta Podhraški: *Moja baka*
Ivana Podhraški: *Moja baka*
Lucija Pavić: *Dedekova hiža*
Kaja Petanjko: *Moj deda*
Marta Škrablin: *Moj djed*
Rebeka Večerić: *Moj djed*
Mia Bratovenski: *Moj djed*
Lucija Rebić: *Moja baka*
Lorena Grofelnik: *Moja baka*
Katarina Škrablin: *Kod bake i djeda*
Magdalena Hlupić: *Moja baka*
Lana Završki: *Moja baka*
Matija Barić: *Moja baka*
Karlo Očko: *Moja baka*
Tena Boršić: *Moja baka*
Karla Nika Pejanović: *Moja baka*
Eva Krošlin: *Moji baka i djed*
Lina Podhraški: *Da moje bake nema*
Agata Boronić: *Baka*
Edi Očko: *Moja baka*
Ella Vešligaj: *Moja baka*
Ema Mikša: *Moja baka*
Leon Herak: *Moji baka i djed*
Niko Lugarić: *Moji stari*

PREGRADA

OŠ JANKA LESKOVARA

MOJA BAKA*

Bako, bako, moja Anko!
Imaš kosu kao svila, a ruke kao pero.
Čuvaš me, maziš me,
kad nema nikog, ti si tu.
Volim te, bako, moja Anko!

Autorica: Mia Ljubić, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk

***nagrađeni rad**

MOJ DJED

Moj djed zove se Milivoj. Ima 59 godina. Ima plave oči i sijedu kosu.
U svemu mi pomaže. On me jako voli. Skupa vozimo traktor. Ponekad nisam dobar pa se naljuti na mene. On je sretan kad nešto napravim za njega.
Moj djed je jako poseban jer zna popraviti stroj za buče.

Autor: Erik Brezak, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Štefanija. Ima 80 godina.
Ima lijepe smeđe oči kao čokolada. Njezina su usta uvijek nasmijana, a obrazi crveni kao najljepši cvijet. Ruke su joj meke kao svila, a pogled pun ljubavi. Brižna je i zabavna.
Volim svoju baku jer me uvijek razveseli. Potiče me na rad i uvijek se zajedno veselimo i zabavljamo.

Autorica: Leona Filipčić, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Milica.
Ona ima smeđe oči i crnu kosu. Usne su joj crvene kao ruža. Ona voli kuhati. Radi najfiniju bučnicu. Moje sestre Afrodita i Ines i ja jako volimo bakinu bučnicu.
Moj život bez bake bio bi prazan.

Autorica: Dolores Ban, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Štefica. Ima 53 godine.

Njezine oči su zelene kao ljetni list hrasta, a kad me pogledaju pune su ljubavi. Njezine ruke su nježne i lagane kao pero, a kosa joj je kratka i smeđa.

Ja jako volim svoju baku jer se uvijek igramo i uvijek ima vremena za mene.

Autorica: Lara Novak, 4.b

OŠ J. Leskovara, Pregrada

Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Ivanka. Još malo i imat će 76 godina.

Njezine su oči plave kao nebo. Uvijek, kada me pogleda, nasmije se. Kosa joj je jako mekana.

Ruke su joj jako nježne. Svaki dan prije škole napravi mi ručak. Ponekad je malo stroga kada nešto ne napravim odmah.

Ja svoju baku volim jer je jako dobra prema meni. Kada joj zatreba pomoć, ja joj pomognem.

Autorica: Marta Šorša, 4.b

OŠ J. Leskovara, Pregrada

Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJ DJED

Moj djed se zove Vlado i ima 57 godina.

Ima plave oči kao more i sijedu kosu. On je brižan i dobar jer uvijek pazi na mene.

Ja ponekad pretjeram u nekim stvarima pa je strog.

Volim svod djeda jer oboje volimo iste stvari pa sam puno uz njega.

Autor: Leonardo Ivanjko, 4.b

OŠ J. Leskovara, Pregrada

Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Martina.

Ona 55 godina ima.

Njezine prekrasne smeđe oči sjaje se u noći.

Brižna je i dobra.

Ništa ju ne može zamijeniti.

Njezina je kosa crna kao noć i svilenkasta kao svila.

Ruke su joj meke kao vuna.

Ja volim nju i ona voli mene.

Moj život bez nje bio bi tužan i prazan.

Autorica: Emili Koprivnjak, 4.b

OŠ J. Leskovara, Pregrada

Učiteljica: Jasna Vnuk

MOJA BAKA

Moja baka zove se Dragica. Ima 73 godine.

Moja baka ima plave oči kao more. Uvijek, kad me pogleda sa svojim plavim očima, nasmiješimo se jedna drugoj. Ima ruke glatke kao pero. Ima sijedu kosu boje pepela. Uvijek nosi crnu odjeću. Nosi slušni aparatič jer slabije čuje. Uvijek mi pomaže i uvijek je tu, uz mene. Ja volim svoju baku i ona voli mene. Život bez nje bio bi mi težak.

*Autorica: Karla Špiljak, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk*

MOJ DEDA

Moj deda se zove Marijan. Ima 65 godina. On ima jake ruke. Ima plave oči kao nebo. Kosa mu je crna. Ima lijepe brkove. I baš je lijep! Malo je strog. Ja dedi pomažem brati kukuruz. Svaki dan ide u štalu nahraniti konje. Igram se s njim kad nema posla. Deda me jako voli i ja volim njega. Svaki dan nam je sretan.

*Autor: Noa Čuček, 4.b
OŠ J. Leskovara, Pregrada
Učiteljica: Jasna Vnuk*

PREGRADA

SREDNJA ŠKOLA PREGRADA

BAKA KERA MA SE RADA

Gda se z svojim prijateljama o bakama, pa čak i dedekama spominam, se je to tuj nekeri blizu. Neki se maju bolj radi, neki mej, al gda se to sve skup pozbroji – sako ma veliku familiju v kojoj se vej ko je glavni.

Hjutro meni ni potrebna nikaka vekerica ni kokot, mene sako jutro zbudi zveket loncuf iz kuhinje moje bake. Ili zveket žlica i vilica koje hiti na stol jer ih treba mam obrisati i h ladice rasporediti. A dok je zima, nikak ne pozabiti pol drvarnice donesti i vjutro od pet do pet hvečer kuriti ko da smo h Sibiru.

Vjutro se niš posebnoga ne događa, kuha se obed, polukne se televizija, se nekeri do desete vure, dok ne zazvoni telefon. Prek telefona se naručuju stvari iz dučana od suseda ili nekog z familije, ili pa se ogovarja.

Ja, ja, dobro ste čuli. Čija babica doma pa bar malo informacija ne dijeli, sa to ni ogovaranje. Treba se spominati inače bi nak svi obmutovali.

Ili ne pozvoni poštar. I prenese penziju. Či pa su čeki, tede boljše vrata ne otpreti. Bu došal opet. Valjda s penzijom, saki unuk rad malo džeparca dobi, sa to ni kaj velikega.

Ili ono najbolje – dok prijateljica na vrata pozvoni. To pa su tede ozbiljni razgovori o čijim bi se temama momentalno v Hrvatskom saboru trebalo raspraviti. Jel Anica posadila kuruzu, ke je tolkega vina nabavila a samo par čokotov h trsju ma ili kak zde odjenkrat Štefa već štake ne treba...

A kaj je tou tek suseda Dragica h vrt posadila, raste nekač čudno, paprika ni, a je morti ona divlja artičoka kaj su nekaj o jej na televiziji pripovedali.

Najbolj zanimljivše je dok deca z šihte dojdeju, nesitni, nesitni. Niko babicu ne ceni kaj je celo jutro rintala i obeda skuhala, odmah se već z vrat na ju hitiju sakake uvrede.

„Joj, joj, sinek moj, nisi ti tak meni govoril dok si sam bil. Sam ti je najpametnije biti“, samo su neke od izjava koje se mogu čuti.

Ali, ne misli niko tuj nič lošega, ma kaj bi.

Kak god se bake h nekoj familiji svadile, bile nesitne, ne mele rad snahu, sve se one maju rade i jene bez drugih nemreju. Za to pa je najboljši dokaz dok nekam prejdeš, pogotovo či je to dva - tri dana na more, kaj baka doma od dosade već ne vej kaj bi spočela.

To je praf uzvradena ljubav.

*Autor: Hrvoje Debeljak
Razred: 4.A, Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Danijela Barilar Šterbal*

BOBA I DEDA

Imum dvie boba i dvau deda. Imum jih jauke rot.
Pune mi vač tego dezvuoljiju nek meji uočo i moti. Vuoljim sa spemeinjoti ž njimi i pune tego
sum sa ednji naučil.

Sauki put do sa etprovljom f škuolu bobo mi spača fina klipiča tok koj imum s suobu ze
trešek, a ded po sa z manu tok žolesne eporoščo kok do sa vač nama vidlji.
Sume si željiejam koj bi bilji zdrovi i čim duža pežeivelji.

*Autor: Dominik Šeruga, 4.c
Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Ines Petek Moržanj*

ČETVERO NJIH

Jedan par sa svake strane
Kao čuvari Božjeg raja.
Njih četvero,
moji su bake i djedovi.

*V penziji već dugo jesu,
Ali si mira dati nemreju.
Zbog tejga svakog dana ista priča,
Boli mene noga, kičma.*

Baka uvijek kuha fino,
Ali *deda dela* bolje vino.
Zato baka *digano* pravi
Onda kad brat se ide, ništa prije.

Domaće mlijeko nije mi strano
Kao ni domaći sir.
Kuruzni kruh jedem često,
No, bakini su *kiflini* najboljši odabir.
Kad malo vani zahлади,
Drve greju ko na špagi.
Tada nakon šeste ure,
„*Dvajst do Asa*“ uvijek bude.

Na Turnovom il na Zbilju,
Hrane ko u izobilju.
Za stolom čuti može svatko:
„*Zemi si ka ne buš lačno*“.

Turske su im serije najveći hit,
A ni *tekma* se preskočiti *nemre*.
Tad se ori na sav glas
Dedin jaki bas.

Kod njih ljubavi nikada ne manjka
I kada na put se ide.
Dvjesto kuna onda padne:
„*Za sladoled ilj magnet*“

Odmalena s njima jesam,
Uče me i paze.
Zahvaljujem stoga Bogu što
Svi od njih još su na broju.

Autorica: Lea Beber, 3.A
Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Danijela Barilar Šterbal

DEDEK I BABICA

V selu pod bregem
V hiže male
Sto ljet babica i dedek živiju.
V ranu zoru babica bažulj i krumpijer okapa,
A dedek na oknu čaka.
Dok babica obed spravlja
Dedek v susjedstvu mladu pucu naganja
Dedek pucu šćapi
A babica ga s tavu vudri po glavi
V selu nastade galama

To dedek i babica igraju lovice
Babica s tavu
Dedek s štaku
I tak sve do kmice

*Autorica: Lara Brleković, 1b
Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Gordana Krivec*

DJEDOVI I BAKE TRADICIJA KOJU NOSIMO I ŽIVIMO*

Djedovi i bake svjetionici su u moru našeg djetinjstva. Zbog njih se osjećamo uvijek posebni. Njihovi osmijesi i zagrljaji liječe. Samo oni sasvim razumiju slike iz naših očiju. Zato naša srca uvijek pripadaju njima. Njihova ljubav je bezuvjetna.

Djed je napustio našu obitelj prije deset godina. Bio je to najtužniji dan u mom životu. Tada nisam razumio, a danas znam kako sjećanja nikad ne umiru. Prva vožnja biciklom, prvo plivanje bez rukavica, prvo veslanje u čamcu, prva ulovljena riba na udici, prvo miješanje betona pred vikendicom, prva berba grožđa, prvo zalijevanje vrta crijevom. Beskrajne šetnje uz more i tisuću puta ponovljeno da nikad ne zaboravim da sam dijete Dalmacije. Posjete u bolnici u završnoj fazi njegove bolesti, sjedanje uz njegov krevet kad više nije mogao ustati. Pričanje viceva kojim sam ga pokušavao razveseliti. Igračke koje sam izrađivao, događaju koje sam prepričavao kako bi mi skratio vrijeme dok je slab i iznemogao ležao. Na ispraćaju na Krematoriju Mirogoja nisam plakao, klapa je pjevala „Moj galebe“. Danas vjerujem da je djed odabirom te pjesme htio da zapamtim samo rečenicu „Lipo mi je.“ Tuga je bila prisutna nekoliko godina po njegovom odlasku i svaki posjet groblju puštao je suze dok sam gledao njegovu sliku na crnoj mramornoj ploči. Danas kad pomislim na djeda sretan sam za sve vrijeme koje smo podijelili zajedno. Danas znam zašto srce brže tuče kad s Klisa se otvori pogled na Split i zašto se skuplja srce u grudima kada se vraćam u Zagreb. Moj djed je nevidljivim lancima ljubavi u mom djetinjstvu vezao me za moje korijenje. Svaki pogled u more je traženje nevidljivog svjetionika. Hvala ti, dida Ivane.

Život se nastavio svima osim baki. Često odlazim u Split ponajviše radi nje. Nekad mi se prijatelji smiju koliko puta dnevno me nazove. Ponekad ignoriram njezin poziv, a nekad sam i bezobrazan. Onda se sjetim kako je sama i živi od uspomena. Nazovem je jer je to red i tako nalaže odgoj i tradicija. Tradiciju je u našoj obitelji nosila baka, svi Božići, Uskrsi, Svi Sveti, Velika i Mala gospa, Sv. Nikola, Sv. Ivan i Sv. Roko i tako cijelu godinu da ne zaboravimo. Vrijeme prolazi, gledam sve više bora na njenom licu i godine sustižu bolesti. Kreće se sve slabije, koraci su sve manji, ruke su nesigurne. San joj je kratak i tanak, u ranim jutarnjim satima šušćaju njezine papuče do kupaonice. Tiho zatvara vrata da me ne probudi. Ujutro zamiriše kakao nakon čega zove na doručak. Kada ne priča svoje penzionerske priče, šuti i gleda me. Onda joj se razvuče osmijeh i po tko zna koji put ponovi koliko me voli i da sam joj sve na svijetu.

Što mi možemo učiniti za bake i djedove? Osvijestiti da je njihov put prema kraju života započeo i da nitko od nas ne zna kada će sklopiti oči. Usamljenost je njihov teži suputnik od bolesti. Zato i kad nam se neće i nemamo vremena negdje sigurno postoje dvije minute za pitati: „Kako si? Što radiš?“ . Što god da jest, kao što su nama godinama govorili djedovi i bake, sada mi njih trebamo spomenuti „Sve će biti uredu“. Možda i ne znamo koliku snagu ima rečenica „Ne boj se. Ja sam uz tebe.“ Samo se treba sjetiti svega onoga što su nam

govorili dok smo bili djeca. Osimjesi i zagrljaji sada su naši štitovi za njihove ranjive godine. Tako je oduvijek bilo i tako treba biti.

Autor: Roko Pezelj, 4.c
Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Ines Petek Moržanj

***nagrađeni rad**

MOJA BABICA

Oči kak dva kestena smeđa
Hojdi ona pogrbljenih leđa
Usput se i na me kriči:
Na ke ti to majca liči?

Kad podrapane hlače na meni vidi
Mam se za svoju glavu primi
Hu mene same štruklje deva
Za nju nemrem ko odgovor nema

Saku nedelju bogeka molji
Alji sejedne, mene največ volji
Na sake je svadbe kolače pekla
A nije joj strana ni šibnata mekla

Tuj i tam kakti ne čuje
Pothvate nove saki dan kuje
Saka zadača njoj vam je laka
Na kraju svega najbolja je baka

Autor: Luka Cerovec
Razred: 3.A, Srednja Škola Pregrada
Mentorica: Danijela Barilar Šterbal

MOJA BABICA

Morem reči da mam najbolje babice i dedeke na svetu, ali ovaj tekst bum posvetila svojoj babici tera se zove Ljubica.

Moja babica visoka je ko lojtra, ma lepe svekle, plave lasi, najlepše zelene oči i osmeh teri ti srce otapla. Znam da dok sam bila mala furt i furt bi se babica i ja igrale, popefke popevale, a čak i svoje zmišljale. Skup smo po vrtu trackale i pajceke hranile, a saki smo den skup i obed kuhale. Mamica i tatek su delali, a babica i ja jedva smo čakale da same ostanemo i da se skup zabavljamo. Sako jutro kad sam se zbudila babica je prešla k štali, ali ni pozabila meni skuhati kakao i pustiti mi poruku polek: „Prešla sam k štali; upali si crtiće babica bu hitro došla.“ Kad je babica došla skup smo froštikljale, a onda se dogovarjale kaj se bu taj dan jelo. Nakon kaj smo se najele hitro smo pospravile nered od mojih igračkih po borafku, a i po ostatku hiže. Saka si je svoj fertuh prek glave dela i zavezala, a onda počinje kuhanje. Saki den smo kuhale nekaj drugo, ponekad se ponavljalo, ali ne baš često. Kad bi sku hale obed već bi bilo podne, a onda je bila na televiziji babičina serija pa smo se legle na kauč i skup gledale. Znam zvuči

nevjerovatno da dete od četiri leti gleda španjolsku seriju, ali mislim da sam ljubav prema serijama pokupila baš od moje babice. Kad bi nam serija bila gotova samo sam čula babičin glas: „Du bu prvi h moji sobici?“ To je značilo da je vreme iti spat h podne. Ak sam nekaj mrzila to je bil taj dio dana, ali kad smo se babica i ja skup stisnile zaspala bi ko angel. Kad bi se ja pokle zbudila opet bi uživale dok mamica ni s posla došla, a nama je to bil odmor za dušu. Znale smo babica i ja tu i tam kakvu bučnicu speči ili morti orehnjaču. Da samo znate kak je to dišalo po orehima; celo selo je znalo da moja babica peče orehnjaču. I še dan danas kad ju speče meni sline curiju kak se lepo ta orehnjača topi h ustima. Jedino kaj bum rekla ak mislite da ste probali najboljšu orehnjaču samo dodajte puta hiljadu; e, takav okus ma babičina orehnjača. Kad je topla s finim mlekom; boljše stvari ni. Moja babica je prava maherica za vse; fino kuha, lepo šiva, dobra je žena, mama, a najboljša je babica. Kad bi vam sve o njoj išla pripovedat morala bi knjigu napisati. Jedino kaj morem reči je još da ju mam rada največ na svetu i da sam joj saki den zahvalna kaj me je odgojila, navučila vse i furt je bila z menom kad mi je trebala. Še dan danas kad me nekaj muči idem k svojoj babici i furt mi veli: „Ljubek, vse bu dobro; glava gore.“

Iskreno se nadam da bum jenega dana i ja tak dobra babica i da buju mene moji hnučeki meli radi isto kak i ja nju mam rada.

Autorica: Lorena Grahovar, 1.a

Srednja Škola Pregrada

Mentorica: Gordana Krivec

PRIČA O BAKI I DJEDU

Ova priča započinje ovako:

Bila je to jedna šumica i jedna kućica. Ta kućica bila je mala i drvena, u njoj je živjelo dvoje starih ljudi, baka i djed. Baka bi kao i svakoga dana pripremala tijesto za kruh i kuhala ručak, a djed bi cijepao drva. Poslije bi došao kod bake u kuću i grijao se. Tada bi otišao pripremiti stol za baku i njega, dok bi ručali pričali bi kako bi proveli ostatak dana. Kada su vidjeli i osjetili da je vani zima djed bi rekao da bi bilo najbolje malo otići spavati, i tako su spavali do sutradan. Djed bi se kao i obično digao prvi išao bi nacijepati drva i naložiti peć, baka bi za to vrijeme još uvijek ležala u toplome krevetu. To jutro je zapao prvi snijeg pa su baka i djed skupa pripremali ručak za njihove najmilije, baka bi napravila djedov brk i skuhalo čaj. Sjela bi se u svoju klimavu ali mekanu ljuljajuću stolicu, a njeni unuci bi se sjeli oko nje i tražili da im priča priče kao na primjer kada je ona bila mala. Opet bi došli do djeda i tražili ga da se ode sa njima igrati vani u snijeg, i tako je bilo otišao se igrati s njima ali su se prvo morali ići obući u skafandere. Kada su se obukli otišli su van tada su gradili snjegovića, dvorce i sanjkali se. Dok su se igrali i zabavljali sa djedom došli su im prijatelji i pitali da li se žele igrati s njima?. Otišli su malo na igru ali nisu dugo bili jer im je ljepše kada se igraju sa djedom. Kada je već počeo padati mrak unuci i djed bi ušli u kuću a za stolom bi ih čekala baka i večera, poslije večere bi se okupali i oprali zube a nakon toga sjeli na fotelje ispred kamina i slušali baku i djeda kako im pričaju priče.

Autorica: Dora Blažunaj, 2.nj

Srednja Škola Pregrada

Mentorica: Valentina Kunštek

DESINIĆ

OŠ ĐURE PREJCA

PRIČA O DJEDU

Moj djed se zove Zvonko Škreblin. Ima 65 godina. Oči su mu zelene, kosa siva, sijeda. Ima prekrasan osmijeh.

Voli oblačiti :košulje, traperice i lijepe cipele. Djed je jako zabavan, uvijek me nasmije. Kada je neka utakmica na televiziji , on dođe kod mene pa zajedno navijamo. Pošto ja treniram nogomet, redovito dolazi na sve moje utakmice i glasno navija za mene! Uvijek mi je podrška. Svake nedjelje idem k njemu na ručak jer on radi najukusniji roštilj na svijetu.

Jako se volimo, uvijek me bodri, hrabri i gura naprijed! Želim da uvijek ostane takav kakav je!

Volim te, djede!!!!

*Autor: Mislav Škreblin, 4. a razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić
Učiteljica: Gordana Reljić*

PISMO ZA BAKU I DJEDA

Dragi bako i djede!

Jedva čekam opet doći k vama. Igrati s tobom, djede, nogomet i puhati zrak iz kompresora.

Jesti sladoled i fine pohane dinosauriće, koje samo ti, bako, znaš peći.

Uvijek mi je predivno kod vas.

Hvala što mi uvijek kupite ono što želim!

Vaš unuk Dino

*Autor: Dino Beber, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

MOJA BAKA

Kad me vidi, bakine se oči smiju;
ona vjeruje u mene više od sviju.

Kod tebe je, bako, uvijek sve slasno
i svi se osjećaju krasno.

Njezini su kolači tako slasni,
ali su zagrljaji još bolji i krasni.

Najbolja je baka, nema joj ravne,
a tko drugo kaže, taj laže!

*Autor: Emanuel Lazički, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

BAKA I DJED

Volim ih puno preko cijeloga svijeta,
oni govore da sam dio njihova cvijeta.

Djed i baka donose sreću,
svakog dana sve veću i veću.

Srce njihovo puno je radosti,
moja ljubav prema njima nikada neće prestati.

*Autorica: Tena Lenić, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

DEDA I BAKA

Volim ih ja,
vole oni mene.
Uvijek mi riješe sve probleme.

Tko se to iza zagonetke krije?
Sigurno netko tko nas u krilu grije.

Djed i baka to su, znaj!
Nažalost, i oni imaju početak i kraj...

Dedina sam unuka i bakino zlato,
Volim ih najviše, upravo zato.

Obitelj su mi oni, mama i tata;
naravno, ništa bez sestre i brata.

Moj deda veliki je kavalir,
ima jedan predivan šešir.

Baki, pak, haljinâ nikad dosta.
K'o da gladni čovjek ostane bez tosta.

Zabavni su oni,
zabavna sam ja.
Ponosna sam na to što sam
NJIHOVA UNUKA!

*Autorica: Patricija Petrović, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

BAKA I DJED – MOJ DAR

Moj djed stalno se
s izumom teškim muči.
Zato vlada
bijes u kući.

Moja baka ima
haljina sto,
no još joj nije dovoljno.

Oni su moja velika sreća
i ljubav još veća.

Najbolji su par,
a meni – savršen dar!

*Autorica: Karla Bosnar, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

PIŠEM PISMO DJEDU I BAKI

Dragi moji djede i bako!

Vi ste uvijek za mene tu, i uvijek ćete biti tu.

Iako vas ponekad razljutim, jako vas volim. Volim s vama putovati i puno se veseliti.

Djede, ti si šaljiv i vedar. Volim s tobom ići na more i skakati do mile volje. Kad ti treba pomoć, ja sam tu. Ako treba, i u ponoć! Volim kad me ispituješ kao profesor, a ja vježbam, učim i – naučim. Uz tvoju pomoć sve je lakše!

Bako, uz tebe volim biti i uživati u tvojoj piti. S tobom pečem kolače, koje svatko radosno žvače. Matematičarka ti si prava pa ti od računanja ne puca glava. S tobom matematiku učim i, naravno, sve naučim. Krumpir s tobom volim saditi i zajedničke trenutke pamti.

Hvala vam.

Puno vas voli vaša Ema!

*Autorica: Ema Boršić, 5.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

PRIČE MOJIH BAKA I DJEDOVA

Moji su mi bake i djedovi nešto najvažnije na svijetu. Što god da se dogodi, oni će me uvijek saslušati.

Jako mi je žao djece koja nemaju djeda i/ili baku.

Bake i djedovi uvijek mi ugode.

Kada sam bila mala, baka i ja imale smo malo lane. Hranile smo ga zajedno i išle smo skupa na pašu. Baka mi uvijek priča o tome da je ona, dok je bila mojih godina, imala četiri krave i

s njima je išla na pašu, kako ih je hranila prije škole i čistila im staju. Često razgovaramo o školi pa mi kaže da je prije u školama bilo puno više djece nego danas. Drukčije se živjelo.

Svaki put kada posjetim djeda i baku, oni mi prepričavaju zanimljive priče iz svojih djetinjstava. A ja uživam u tome.

*Autorica: Hana Fiket, 6.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

LJUBAV PREMA DJEDU I BAKI

Ja imam baku i djeda. Živimo u istoj kući. Moja baka ima 65 godina, a moj djed ima 69 godina. Svakoga se dana družimo, razgovaramo, a ponekad igramo društvene igre.

Kada smo brat i ja bili jako mali, čuvali su nas i igrali se s nama. Danas nam, pak, često pomažu kod učenja.

Jako ih volim, a znam (osjećam) da i oni mene puno, puno vole.

Moram spomenuti da, također, imam baku i djeda s kojima ne živim, ali ih često posjećujem. Njih isto volim.

*Autor: Marko Kecur, 6.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

ZANIMLJIVE PRIČE MOJE BAKE

Volim posjećivati svoju baku jer mi svaki put ispriča neku priču ili uspomenu na davne događaje.

Jednoga popodneva ispričala mi je kako se prije živjelo, kakvo je djetinjstvo ona imala. Cijeli se dan radilo na poljima, ali se stigla napisati i domaća zadaća. Kad bi kući došli na ručak, osjećali su se sretno. Bila je to realnost. Nije da se gladovalo, nego nije bilo svega u izobilju kao danas. Djeca su se više igrala vani. Ako nije bilo igračka, poslužili su se kamenčićima.

Zapravo, mi nismo ni svjesni kako to može biti zabavno. I u teškim uvjetima našli su načine da se družu i zabavljaju. Mi živimo u naprednome vremenu i trebamo biti zahvalni na tome da imamo sve što nam je potrebno, a najčešće dobijemo sve što poželimo.

*Autorica: Paula Lugarić, 6.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

JEDNA JE BAKA*

Postoji jedno sjećanje, tajnovito i umalo nedohvatljivo, baš poput lopova. Mutno je, blijedo poput jesenskih magli. Ali, tu je. Ovoga se puta čak i ne odupire meni, koja ga tražim. Da, tražim ga. Tražim ga jer mi je to sjećanje drago. Drago mi je isto kao što je malom djetetu draga nova igračka ili slatkiš. U tom sjećanju, moje su nožice malecke, obrazići i nosić od hladnoće rumeni poput rascvale ruže, dok moja ručica čvrsto drži prst neke starije gospođe pored kamina, iz kojeg isijava beskrajna toplina. Nakon nekog vremena, osjećam da je taj gospođi koža na prstu ispucala. „Njene ruke sigurno neumorno rade“, pomislila sam. Uočila sam da su joj bore obgrlile dražesno lice, dok mi njezine kestenjaste oči zorno iskazuju toplinu, veću od one koja je pristizala iz kamina. Vani je zima, hladna studen, dok se nas dvije skrivamo od zime kao od zvijeri u svojoj kućici, koja zrači toplinom. Ta neka gospođa

meni čita priču, a njen mi je glas itekako poznat – tako da bih ga prepoznala miljama daleko. Napokon sam saznala tko je ona. To je moja baka.

Moja je baka dobrodušna gospođa, topla poput proljetnog sunca, a njezin je osmijeh zamaman kao što je med zamaman vrckastim pčelicama. Njene umorne očice iskazuju puno ljubavi i drage su mi poput mirisa proljetnih ljubičica ili šarenog jesenskog lišća. Njezina su usta ispričala mnogo nesvakidašnjih i upečatljivih priča, a neumorne su joj i ispucale ruke zašile mnogo igračaka i odjeće te ispekle i kuhale mnogo slasnih jela, koja su baš uvijek zasitila trbuščiće njenih unuka. Bakine ruke također mogu iscijeliti moju bol ili ukloniti vrućicu samo dodiranjem na bolesno čelo. Moja je baka skromna te bi pokraj cijelog svijeta uvijek izabrala svoju obitelj, koju voli više od proljeća i ljubičica, ili, pak, od čokoladne torte.

Svaki trenutak proveden s mojom bakom za mene je dar. Svaka je baka svojem unuku poklon. Taj je poklon jedinstven, nezamjenjiv. Svakim sam danom sve veća, a moja je baka sve starija. Vrijeme teče brzo poput hitre rijeke i ne postoji način da ga zaustavimo, da na njemu izgradimo branu i da prestane teći. Vrijeme je poput oluje u kojoj smo zagubljeni, ali ono je također i poklon koji nam na predivan način pokazuje ono što je stvarno važno. A sada, dok ovo čitam, razmišljam samo o onoj zimskoj večeri kada sam bezbrižno sjedila u toplu bakinu krilu. Ona je meni čitala priču i bila moja nježna utvrda koja bi me zaštitila od svake neprilike, sve dok ja ne bih bila sposobna zaštititi samu sebe i kročiti naprijed u budućnost sama, svojim vlastitim koracima, bez dodatne pomoći.

Jedna je baka, ona je tu kad se bojiš mraka. Ona je tu da ti toplo primi ruku kad je hladno i da ti pruži ljubav. Beskrajno.

*Autorica: Lorena Cvilinder, 8.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

***nagrađeni rad**

KOLAČI MOJE BAKE

Moja baka radi najfinije kolače.
Ona uvijek ima bijele hlače
od brašna, koje je djed donio iz mlina.

Kad uđem u kuću i osjetim
miris pečenoga kolača,
uhvati me adrenalin navijača,
koji navija da dobije
malo finoga
bakinoga kolača.

*Autorica: Lorena Šlogar, 7.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

BAKINA RAZBIBRIGA

Jednoga sam ljeta bio na moru s mamom, sestrom i bakom. Kada smo stigli na plažu, ništa nije bilo neuobičajeno, sve je bilo kao inače – puno kupanja i sunčanja. Sunce je bilo jako pa je moja baka otišla pod suncobran. Iz mora sam uočio kako nešto radi kamenčićima na ručniku. Kada sam izašao iz vode, upitao sam baku što radi, a ona je odgovorila da piljka.

Molim? Piljka? Ja, naravno, nisam znao što to znači, ali baka mi je objasnila da je riječ o igri koja ju vraća u njezino djetinjstvo. Tako se igrala na starome hrastovom stolu kod susjeda s prijateljicama. Bile su male djevojčice. Znaló se dogoditi da susjed nije bio kod kuće pa su mu djevojčice nakon piljkanja počistile kuću. Učinile su to iz zahvalnosti što su zauzele njegov prostor kako bi se igrale. Živio je sam; bio je siromašan, ali velikodušan.

Priča me zainteresirala za to da i ja naučim igrati tu bakinu igru. Baka se razveselila što će mi prenijeti znanje i lijepa sjećanja. Naučila me igrati piljkanje pa smo cijeli dan iskoristili za zajedničku igru i druženje. Bio je to krasan dan!

Autor: Domagoj Lugarić, 7.a razred

OŠ Đure Prejca Desinić

Mentorica: Vedrana Gudek

SLIČICE IZ BAKINA DJETINJSTVA

Kada me baka znala stavljati na spavanje, rado mi je prepričavala svoje dogodovštine iz djetinjstva. Uživala bih u njezinim pričicama jer su zanimljive i, s obzirom na to da su se vremena promijenila, pomalo neshvatljive.

Kada se ona rodila, roditelji joj nisu imali baš novca za puno odjeće i kojekakve nepotrebne stvari. Živjeli su u kućici koja je imala svega dvije prostorije, a na WC su morali ići van – bio je to poljski WC nalazio se pokraj štale. Kad je narasla, počela je raditi na polju i na njivi. Veselila se školi. Do škole nije imala organiziran prijevoz, stoga je s prijateljima pješačila. Najčešće su na nogama imali čizme jer su prolazili kroz šumu, preko brda i pokraj potoka. Zanimljivo mi je bilo slušati o tome kako su od školskoga pribora imali pločicu i kredu. Po pločici su pisali slova, ali su napisano odmah i brisali. Morali su naučiti pamtit. Kad bi se baka vratila iz škole, išla je na livadu kositi travu ili ručno okretati sijeno za krave, ovisi o tome što se tog dana radilo. Prije su svi ljudi u selu imali krave i imali puno posla. Baka je često spominjala neke anegdote, primjerice o tome kako im je jedanput pobjeglo tele pa su svi članovi obitelji i susjedi trčali za njim dok ga nisu uhvatili. Također, postoji sjećanje na dan kada su prikupljali suhu travu, a jedna je susjeda pala s prikolice i otkotrljala se u zdenac. Srećom, izvukli su je iz bunara i spasili.

Lijepo je bilo slušati bakine priče i neke ću od njih zasigurno dugo pamtit. Jako mi nedostaje moja baka.

Autorica: Tanja Kolarec, 6.b razred

OŠ Đure Prejca Desinić

Mentorica: Vedrana Gudek

FRITULE ZA DJEDA I BAKU

Moji baka i djed jako su dobroćudni i druželjubivi ljudi.

Dok sam još bio u pelenama, baka i djed čuvali su me kao kap vode na dlanu. Mama je znala otići na posao, a ja sam ostajao sam s bakom. Išla mi je u korist činjenica što se baka voli igrati s malom djecom i jako ih razumije. Dao sam joj malo oduška tek kad je gledala omiljenu seriju na televiziji.

Baka je preživjela tri moždana udara. Zato i jest posebna. Oštećena joj je lijeva strana tijela pa puno stvari više ne može raditi. Ipak, važno mi je da postoji, da je hrabra i uporna.

Gdje je, pak, u toj priči moj deda Slavko? On još uvijek radi, a voli zaigrati nogomet i košarku. Rado se vozi biciklom, no spretan je i vozač automobila. Bavi se cvijećem i streljaštvom. Jako je precizan i rijetko kad promaši cilj. Pomalo je tvrdoglav. Darežljiv je i voli pomagati ljudima. Najdraži su mu desert fritule pa sam i ja naučio njihov recept, samo radi djeda.

Iako sada ne živimo zajedno, rado ih posjećujem. Prilikom jednog posjeta, odlučio sam ih iznenaditi. Baka mi je rekla da je djed na poslu pa mi je sinula ideja da kupim u trgovini namirnice i napravim fritule. Moje je iznenađenje uspjelo te su djed i baka bili oduševljeni delicijama koje im je pripremio unuk.

Moji djed i baka jako su dobri ljudi i ne mogu sada zamisliti naš rastanak, koji će se jednoga dana morati dogoditi. Neka oni meni dugo požive i raduju se životu!

*Autor: Leonardo Kolar, 6.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

SJEĆANJE NA BAKU I DJEDA

Iako su mi djed i baka odavno umrli, još uvijek imam divna sjećanja na njih. Jedno je od takvih sjećanja hranjenje kokoši, što je uvijek bilo posebno.

Svanulo je jutro (jer sam prespavala kod njih) i trebalo je nahraniti kokoši. Još se uvijek sjećam one crne limene kante pune kukuruza kojim smo hranili životinje. Baka i ja poletno bismo izbacivale zrnje kukuruza po dvorištu, a kokice su uživale u poslastici. Bio je to lijep prizor. Nakon obavljena posla u kući bi nas čekala pripremljena jaja na oko, koja je ispekao djed. Takva jaja više nitko ne zna napraviti.

Ja sam im bila prvo unučće, stoga su me obožavali. Kada bih došla k njima, uvijek su me na stolu čekali Pezz bomboni, sir i omiljena mi jaja na oko. Premda nikada k njima nisam došla gladna, ta jaja nisu se mogla odbiti. Često su mi govorili kako me baka nosila i po tri sata bez prestanka, samo kako bih zaspala jer nisam htjela biti u kolicima. Postoji jedna fotografija na kojoj radim tortu i kolače s djedom. Očito je da smo svašta mi radili zajedno.

Najprije je umrla baka, a nedugo zatim i djed, oboje od teških bolesti. Tada još nisam to shvaćala kao što shvaćam sad. Uglavnom, jako mi nedostaju i voljela bih da su živi, da su ovdje. Katkad poželim da s njima opet radim najljepši i najlakši posao na svijetu – hranjenje kokoši. Pada mi na pamet kako bi bili sretni zbog svojih unuka i ponosni na njih, koliko bi uživali da nas vide. Kako bi često išli kupovati Pezz bombone. Koliko bi kokoši trebali imati da snesu dovoljno jaja za nas (jer *domaće je domaće*, kako bi rekao moj djed).

Ponekad pogledam u nebo i razmišljam o tome vide li nas i jesu li zadovoljni svojom djecom i unučadi. Sve bih dala da ih barem nakratko vidim i zagrlim. Dok ovo pišem i čitam

u sebi, pitam se jesu li možda pokraj mene, vide li da ih i dalje obožavam te da se sjećam gotovo svih detalja svojega djetinjstva provedena s njima. Vide li kako mi nedostaju...

Sjetih se upravo još jedne zgrade s djedom. Loptali smo se nas dvoje i lopta je odletjela ravno u vrt te protutnjala preko rajčica. S nekoliko stabljika sve su rajčice poispadale na zemlju. Shvatila sam što se dogodilo, no djed i baka to su zakamuflirali tako što su na jelovniku cijeli dan bile rajčice (dakle, rajčice na sve načine pripreme koje je baka god znala). Ponekad pomislim da je to sve bio jedan kratak i prelijep san.

*Autorica: Ema Pecigus, 8.b razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

BABICA I DEDEK

Moji babica i dedek tak hude saki dan dejlaju, a ipak najdeju cajta za mene. Saki den sem tak srečna ka ih vidim jer pač srce furt zaigra gda vidiš nasmejana lica babice pa dedeka.

Srečni smo si gda mamu babicu pa dedeka jer pač se je to nastalo od jih kaj mamu pa kaj še bo blo, s polja, pa s jive. Gdo je to se prejt obrađival? Babica pa dedek. Si se bomo složili s tim da je najlepše gda je berba grojzdja pa ti dedek pripoveda kak je on šprical, a babica za jim šlauf vlejkla. Ftiči su popevali na klejti. Či pa je moj dedek zna tero pesmo, furt si je rado zapopeval – pesma se je orila do Vinagore pa nazaj.

Te pa so prišla ona vremena ili, pak, žute minute, kak se že to veli, gda su jamrali kak ji kosti boliju, nigdo im ni reko „A trebate pomoć??“ Jas pa sam prišla pa pitala dedeka a treba morti pomoć. On pa se nasmejao pa reko: „Ja, drugi krat buš mesto babice šlauf za menom vlejkla!“

*Autorica: Lorena Hlupić, 7.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Vedrana Gudek*

IZNENAĐENJE ZA DJEDA

Jedne nedjelje ,započeli smo planirati iznenađenje za djeda. Približavao se njegov 70. rođendan. Odlučili smo mu organizirati feštu u Vinotočju Hajduk.

08.02.2020. išli smo tamo i lijepo se zabavili. Kada smo ušli ,djed je bio jaako iznenađen. Okupilo se puno naše rodbine. Djed je bio toliko iznenađen da su mu i suze potekle! Naravno, suze radosnice! Sve je bilo ukrašeno sa šarenim balonima. Sjeli i došlo nam je predjelo. Najeli smo se tako da smo zamolili da glavno jelo bude kasnije. Nakon pola sata došlo je i glavno jelo. Nakon glavnog jela došli su svirači pa smo i zaplesali. Bilo je lijepo vidjeti ponovno većinu rodbine na okupu , nakon dugo vremena. Svi smo se veselili, zaplesali. Za sat-dva došla je i torta. Djedu smo naručili tortu na dva kata. Na vrhu je bio veliki zlatni broj 70. Nakon torte još smo zaplesali i bili smo tamo do 1-2 ujutro. Nakon toga su svi otišli, a mi smo počistili i umorni, ali presretni, krenuli kući.

Došli smo kući i išli smo leći. Djed je rekao da smo ga iznenadili kao nikada do sada . Svima je bilo lijepo. Drugi dan je djed otvarao poklone. Dobio je puno lijepih stvari. Tako je prošao djedov 70 rođendan koji ćemo oboje zauvijek čuvati u sjećanju.

*Autorica: Nika Bračun, 4.a razred
Osnovna škola Đure Prejca Desinić
Učiteljica: Gordana Reljić*

BAKA

Baka je dobra i hrabra.
Kosa joj je kao svila,
ima samo 73 kila.
Najbolje palačinke ona nama peče
i to svako veče.
Od starosti kičma i noge je bole,
ne može spavati,
pa se voli rano u zoru buditi.
Kuća s njome puna je smijeha i veselja,
poživi nam bako još puno ljeta!

Autor: Luka Ocvirk
Razrednica: Ivana Šafran Jurina
Razred: 4.B
Osnovna škola Đure Prejca Desinić

MOJ DJED

Rođen je u Ivaniću Desiniću ,1.1.1957.godine.
Išao je u Osnovnu školu Đure Prejca Desinić. Njegova prva učiteljica zvala se Ružica Belina.
Njegova najdraža igračka bile su tačke napravljene od repe i vrbe. Najbolji u mjestu bio je starački dom gdje su gledali TV. Sve igračke koje je imao bile su napravljene kod kuće, puno je skakao, trčao, igrao se po livadama i šumama.
Najbolja uspomena mu je kad su bili na moru u Koperu.
Najviše pamti kad me je prvi put ugledao i držao u rukama. Jako mi se razveselio!!! Često mu pomažem. Volim prošetati s njime. Uvijek me oduševlje njegove priče o djetinjstvu koje je bilo puuno drugačije od mojeg. Puno je radio, pomagao roditeljima, nije imao mobitela ni ikakvih tehničkih stvari kakve ja imam.
Volim ga jako zbog njegove dobrote, smirenosti, spremnosti na igru i razgovor i mnogo vremena koje provodimo zajedno!

Autorica: Petra Pećnik,4.a
Osnovna škola Đure Prejca Desinić
Učiteljica: Gordana Reljić

MOJA BAKA

Moja se baka zove Anđelina. Ima 66 godina. Kosa joj je crvena, lice okruglo. Njezin je nos mali i ima razmak među prednjim zubima. Malo je „bucmasta“. Voli se šaliti. Voli kuhati i peći kolače, a najbolje peče štrudlu sa sirom i bučnicu. Jako volim kad ona kuha jer joj je svako jelo jako fino. Moja baka voli šivati i plesti. U jako je dobroj formi jer svako ljetno cijepa drva, radi u vrtu i mnogo drugih poslova. Jako volim ići k njoj. Uvijek kartamo šnaps i zezamo se. Volim je najviše na svijetu.

Autor: Krispin Šlogar, VIII. a
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Gordana Bartol

MOJA BAKA

Poznajem sve priče svoje bake – one dobre, ali i one loše. Priznajem da najradije slušam one smiješne i zabavne. Kad baka pripremi kolače i sok, znam da me čeka duga priča. Da se razumijemo, bakine su priče ponekad i malo dosadne, ali moram ih poslušati jer je to lijepo i pristojno od mene. Neke sam priče čuo i pet puta i znam ih napamet. Nema veze! Te su priče stvarno odlične i zabavne. One mi sigurno neće dosaditi. Najbolje je kad mi baka priča pa mi uz svoje pripovijedanje pokazuje i stare fotografije ljudi koji su dio njezine priče.

Od malih je nogu moja baka jako puno radila. Premda moja baka ima 80 godina i bolesna je, vozi bicikl i hrani domaće životinje. Ponosan sam na to kako je moja baka jaka i puna života. Svaka joj čast! Često zna reći kako nije očekivala da će doživjeti toliko godina jer je toliko toga pretrpjela. O tome mi govori gotovo svaki dan.

Volim svoju baku, sve njene priče, kolače koje mi sprema i sve što me veže uz nju. Volite i vi svoje bake dok su još s vama. Zbog baka je naš život bogatiji i ljepši.

*Autor: Patrick Zubak, VIII. a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Gordana Bartol*

MOJA BAKA

Moj je prvi susret s bakom bio dok sam još bila sasvim mala beba. Ne sjećam se kako je to izgledalo, ali je zasigurno bilo divno.

Moja se baka zove Marija. To sam saznala kada sam imala dvije godine. Sada ima 73 godine, a 1. će listopada napuniti 74. Po mom se mišljenju, a i po mišljenju ostalih, izvrsno drži. Još uvijek kuha i priprema mi najslasnija jela. A kada odradim sve obaveze, zajedno se igramo i zabavljamo. Kad sam bila mala, to smo činile na dnevnoj bazi. Najčešće smo igrale „grad-državu“. Naravno, imala sam svoja pravila igre, a ona ih je sa zadovoljstvom prihvaćala. To me činilo zaista sretnom pa sam obožavala s njom isprobavati nove igre. Moja se baka uvijek trudi da sve bude po mojoj volji i baš će mi zbog toga biti uvijek u srcu. Vidim da joj je stalo do mene i mojih osjećaja. Velika joj hvala na tome! Ona zna što treba reći kada sam tužna, a kada me nešto boli, točno zna što mi treba. Moja baka sve zna! Poznaje me i razumije u potpunosti!

Moja mi je baka najveće blago u životu. Jedina mi je želja da zajedno provedemo još mnogo lijepih i sretnih trenutaka.

*Autorica: Lea Škalički, VIII. a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Gordana Bartol*

MOJA BABICA I DEDICA

Moja babica i dedica su posebni. Svoujega dedeka nisam fpoznala jer je hmrl prije nek sam se ja rodila. Moja babica nema preveć zobuf, ali ne mouram baš reći da je krezuba. Ona mau 68 lejt. Saki dejn gre v štalu jer hrani svije. Moram od nečega živeti! Moja babica mau smisla za humor. Sako mi jutro skuha čaj. Pijuckamo čaj i ljučemo seriju. Saki se dejn žali kak ju boliju tace i kouk. Saki put kad dojdem z škole pita me: „Kak je bilo v škouli?, Ka si dobila keru ocenu? Ka ste jeli v škouli?“ Saki krat kad idem pisat zadaću krene mi govoriti kak je to bilo f njezinom vrejmenu! Joj, babica! Svoju babicu nemrem zameniti z nijednom drugom!

*Autorica: Klementina Ivić, VI. a razred
OŠ Đure Prejca Desinić
Mentorica: Gordana Bartol*

MOJE BAKE I DJEDOVI

Bake i djedovi jako su bitni. Bake i djedovi roditelji su našim roditeljima. Bez njih ne bilo mame i tate.

Ja sam jako sretan jer imam dvije bake, dva djeda i prabaku. Oni mi pomažu i tješe me. Jako su dragi i brižni. S prabakom smo nedavno proslavili devedeset i peti rođendan. Bilo je to pravo veselje. Prabaka je jako draga i uvijek nas ponudi slatkišima i daje nam novac za more, rođendane i imendane. Sporije hoda i voli naše društvo. Svako ljeto prespavam kod djeda i bake. Baki i djedu se to uvijek sviđa i kažu da kada smo sestrična, brat i ja kod njih kuća više nije prazna. Baka svaku nedjelju priprema ručak za cijelu obitelj. Jako nas je puno. Te nedjelje su jako lijepe i sretan sam što imamo taj običaj. Jako se trude pripremiti nam fini ručak i ja se tome veselim.

Ja jako volim svoje bake, djedove i prabaku, oni moj život čine ljepšim. Poručio bih bakama i djedovima da nastave biti i dalje tako dragi, ja ću se njima truditi biti dobar unuk i praunuk.

*Autor: Marko Antolić, 3.a
OŠ Đure Prejca Desinić*

MOJI DJED I BAKA

Moja baka
radi finu pizzu,
za svoju unučicu.

Kada moj djed
popravlja stvari,
uvijek mu se
nešto pokvari.

Moja baka i djed
dobro se slažu
i stalno si pomažu.

*Autor: Ivona Bosnar, 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

MOJ DJED

Moj djed zove se Marijan. Sada je u mirovini , a u vojsci je bio kuhar. On je jako dobar, vedar i veseo. Voli čitati novine i kuhati. Puno vremena provodi u svom podrumu popravljajući stvari. Volim mu pomagati i družiti se s njim. On mi ispunjava sve želje. Jako me voli i ja volim njega.

*Autor: Fran Kunštić, 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

MOJA BAKA

Moja baka zove se Ljiljana. Ona ima smeđu kosu i niskog je rasta. Ona jako voli cvijeće i duge šetnje. Jako dobro kuha juhu od rajčice. Ona je ozbiljna i ne voli kada ju zezam. Jako je dobra i brine se o svima nama u kući. Svaki dan čuva mene i brata. Moja baka je najbolja.

*Autor: Martin Ovčariček 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

BAKE I DJEDOVI

Jako sam sretna jer imam baku, dva djeda i jednu prabaku. Moj djed Vlado živi zajedno s nama u kući, voli nositi kratku majicu i kratke hlače. Njemu nikad nije hladno. Ima crnu kosu i tamnu kožu. On je jako dobar i često dolazi po mene nakon škole. On često ima nasmijano lice. Moj djed Drago jako voli raditi u dvorištu. Baka Milka je sretna kada ju posjetimo. Moja prabaka Vera uvijek ima pripremljene slatkiše za nas. Baku Dragicu nisam upoznala jer je umrla prije nego što sam se rodila.

*Autorica: Nikolina Kralj 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

MOJI BAKA I DJED

Moja baka zove se Marija. Ona ima 80 godina. Od starosti i bolesti ne može puno raditi pa joj treba pomoć. Moj djed zove se Franjo i ima 78 godina. On se bavi poljoprivredom i jako dobro svira harmoniku. Volim im pomagati i nikad ih ne bih mijenjala.

*Autorica: Monika Kralj 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

MOJA BAKA

Moja baka je tatina mama. Ona se zove Marija, ima plave oči i nosi naočale. Ima kratku plavu kosu . Moja baka je slastičarka po zanimanju. Kada nas posjeti, volim ići s njom u šetnju. Ona jako voli životinje.

*Autorica: Ančica Katunarić Raič 2.a razred
OŠ Đure Prejca Desinić*

BAKA I DJED

Moja baka voli kolače peći
i da su jako ukusni volim joj reći.
Od bake puno lijepih stvari naučim
pa se kasnije u školi manje mučim.
Baka moja dama je prava,
pristojno ponašanje i veselje
ona odobrava.

Moj djed najbolje mi priče
iz djetinjstva svog priča.
Često se i nasmijem
jer ih malo preuveliča.
On je dobar jako
posjet moj razveseli ga svakako.
Pravedan je i vrijedan,
on je kao djed nijedan,
djed-izvanredan.

Moji baka i djed ispune mi sve što poželim,
a ja ih volim srcem cijelim.

*Autorica: Renata Jurak, 3.a
Osnovna škola Đure Prejca, Desinić
Učiteljica: Gordana Štih*

BAKA I DJED

Moja baka je najbolja baka. Radujem se suboti jer znam da je to dan kad ću je vidjeti. Moja baka kuha najbolju hranu i u njoj svi uživaju.

Moj djed živi blizu mene i često ga vidim. Samo on zna kako me može razveseliti sa svojim skrivenim slatkišima i najboljim pričama.

*Autorica: Nika Dvoršak, 3.a
Osnovna škola Đure Prejca, Desinić
Učiteljica: Gordana Štih*

BAKE I DJEDOVI

Bake i djedovi jako su važni,
često im pomažemo oko njihovih stvari.
Bake i djedovi pomažu nam oko naših zadaća,
jer su oni pametni-ne možemo reći da nisu.

Bake i djedovi kupuju nam stvari,
a mi njima novcem ništa,
tako im dajemo vrijednosti prave.

Bake i djedovi kuhaju nama
najfinija jela koja volimo,
a mi uz njih gledamo i učimo.

*Autor: Erik Kundih, 3.a
Osnovna škola Đure Prejca, Desinić
Učiteljica: Gordana Štih*

HUM NA SUTLI

OŠ VIKTORA KOVAČIĆA I PODRUČNE ŠKOLE PRIŠLIN I DRUŠKOVEC

MOJA BAKA

Ja sam Jana, ali danas neću pričati o sebi nego o svojoj baki Dragici. Baka Dragica ima pedeset pet godina.

Njezina kosa je kratka i crvene je boje. Oči su joj velike i smeđe, a kada se nasmije vide joj se bore. Ona me svojim dugim rukama nježno grli svakodnevno. Njeno tijelo je snažno i tamne boje. Noge su joj duge, a stopala široka. Voli nositi sportsku obuću i odjeću.

Sviđa mi se to što je uvijek vesela i nasmijana. Rado šeta sa nama, njenim unucima. Ne voli peglati i prati prozore.

*Autorica: Jana Majcenić, 3. r.
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Bok, ja sam Ivana. Danas ću govoriti o mojoj baki. Ime joj je Hedviga. Visoka je ona žena.

Glava joj je duguljasta, a čelo usko. Ima oči i kosu boje čokolade. Ispod širokog nosa koji joj dobro pristaje nalaze se simpatične usne. Malene uši skrivene su ispod bujne kose. Kratke noge i ruke krase njeno tijelo. Voli nositi šarene majice i crne hlače. Zabavna je, vesela i često joj pomažem.

Kod nje mi se sviđa što se igra sa mnom i peče mi kolače. Ne sviđa mi se kad ju nešto brine pa je tužna.

*Autorica: Ivana Tepeš, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Moja baka živi kat ispod mene. Zove se Zdenka.

Sivkasta kosa ukrašava njenu glavu. Lijepih je i nježnih crta lica. Oči su joj plave, a nosi i naočale. Ruke su joj duge kao i noge. Voli nositi bijelu majicu i crne hlače. Često ide u crkvu. Zabavna je i mirna.

Svaki puta se prišuljam, zagrlim je s leđa i kažem joj: „Gdje si moja bakice!?” Jako te volim.

*Autor: Dominik Štruklec, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Moja baka živi u Zalugu. Zove se Terezija. Ima šezdeset sedam godina.

Ispod njene sijede kose nalazi se lijepo lice sa zelenim očima i pravilno građenim nosom. Njezina usta su mala i svakodnevno nasmiješena. Ugodno je popunjena. Ima duge, radišne ruke i kratke noge. Voli nositi različite majice, crne hlače i papuče. Moja baka je zabavna i vesela. Nas dvije često igramo Čovječe ne ljuti se.

Volim svoju dragu baku koja je tu i uvijek uz mene.

*Autorica: Mia Tutnjević, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Živi u našoj kući jedan kat niže. Zove se Justa. Jaaako je volim.

Ispod lijepe, narančasto-smeđe kose smjestilo se njeno čelo i plave oči, plave kao nebo. Često nosi crne hlače i šarene majice. Zaista ih obožava. Voli se šaliti. Uvijek je sretna i zabavna.

Zato je ona meni najbolja baka.

*Autor: Jakov Podhraški, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Moja baka živi sa mnom na donjem katu. Zove se Justina.

Kosa joj je narančasto-smeđa. Ispod kose smjestilo se široko čelo kojeg ukrašavaju oči plave kao more. Njen nos je lijepo i pravilno građen. Gotovo uvijek ima usta rastegnuta u osmijeh od uha do uha. Tijelo joj je ugodno popunjeno. Njene duge ruke često me grle oko vrata. Noge ju ponekad bole pa joj pomažem. Osluškuje nas, unučiće svoje igramo li se lijepo. Uvijek mi se smije. Zaigrana je i vesela kad sam s njom.

Volim je zato što bez nje nisam baš sretna.

*Autorica: Marta Podhraški, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

MOJA BAKA

Moja baka se zove Justina. Živi u obitelji Podhraški. Stara je sedamdeset tri godine.

Ima narančasto-smeđu kosu koja prekriva njeno široko čelo. Ispod čela nalaze se živahne, vesele, plave oči, plave ko more. Niskog je rasta, ali ima duge, marljive ruke. Voli nositi majice i hlače više nego haljine. Jako je dobra i pristojna. Najviše volim ići s njom u šetnju.

Baka mi je rekla da nas voli, a i mi, njeni unuci volimo nju.

*Autorica: Ivana Podhraški, 3. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića, PŠ Prišlin
Učiteljica: Đurđa Turner*

DEDEKOVA HIŽA*

Hižica na brejgi stoji,
al nikeri nikoga ni.
Samo se jena jabuka svetli.

Moj dedek f toj hižici živi,
al ga zdej videti ni.

Dedek se zbudi
prejt ko sunce zasvetli.
Jabuku pazi kaj oko f glavi,
dok se mravlje vrtiju f travi.

Predvečerji gda gre spat,
hižicu zapre svoju.
Ona čaka da hjutro ji sunce
čez okno pošalje zlatnu boju.

*Autorica: Lucija Pavić, 8. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića Hum na Sutli
Mentorica: Ivana Novak*

**nagrađeni rad*

MOJ DEDA

Sive lasi, skromni dom,
moj deda živi na brejgu svom.

Pridn ko i uvek, v semu ma red,
vsaki dejn ma svoj raspored.

On kuha i sadi,
popravlja i hodi,
i nikdar mu dosadno ni.

A gda pridemo mi,
on se že naprej veseli.
Jedva čaka
i minute broji.

*Autorica: Kaja Petanjko, 7. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića Hum na Sutli
Mentorica: Ivana Novak*

MOJ DJED

Sijeda kosa,
velik nos,
to je moj djed,
veseo kao kos.

Sve moje želje
s veseljem ispunjava,
najdraže nam je
hvatanje žaba.

Slatkiše neke uvijek
ponese sa sobom,
da me razveseli
čokoladom uvijek novom.

„Dosadno vam je?” – pita on,
„Jeste li za badminton?”
„Da mačke po dvorištu lovimo?”
Njegovim idejama se veselimo.

*Autorica: Marta Škrablin, 7. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića Hum na Sutli
Mentorica: Ivana Novak*

MOJ DJED

Moj djed je osoba koju svi u obitelji volimo i poštujemo. Ima sijedu kosu, nizak je i voli se družiti. Mislim da je moj djed jedan izrazito pametan i mudar čovjek.

S njim sam doživjela puno zabavnih trenutaka. Voli mi pričati o svojim dogodovštinama kad je bio mlad. Moj djed živi u Humu na Sutli, gdje je i rođen. Voli životinje pa zbog toga ima i puno ovaca te psa Mesija koji te ovce čuva. Sve te životinje nalaze se na brijegu na kojem je on živio s roditeljima kad je bio mali. Svaki dan ide tamo nahraniti ovce i psa i provjeriti jesu li dobro. Ja također volim ići s njim zbog toga što je tamo sve okruženom zelenilom i voćkama. Kad dođe jesen, moj djed i ja tamo idemo tražiti kestenje. Kad ih pronađemo dovoljno, zajedno ih pečemo. Traženje kestenja s djedom je moja najdraža aktivnost u jesen. Kad dođe zima, uglavnom se družimo u kući te igramo šah. Najviše volim kad mi u zimске večeri prepričava svoje nestašluke iz djetinjstva. Ljeto i proljeće s mojim djedom su pomalo dosadni zbog toga što ništa posebno ne radimo. Naučio me mnogo stvari poput pravilnog penjanja po drvetu ili kako zavezati jaki čvor na užetu.

Obožavam se družiti sa svojim djedom. Htjela bih da me nauči još mnogo toga te da se puno družimo, zabavljamo i igramo šah.

*Autorica: Rebeka Večerić, 7. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića Hum na Sutli
Mentorica: Ivana Novak*

MOJ DJED

Moj djed se zove Boris i ima 63 godine. Živi u Humu na Sutli. Moj djed još uvijek radi. Ima kratku sivu kosu i smeđe oči. Lice mu je glatko i nasmijano. Moj djed je punašniji. Zajedno provodimo vrijeme tako da se igramo s a mojim psićem. Jako volim svog djeda i on voli mene.

*Autorica: Mia Bratovenski, 3.r.
Osnovna škola Viktora Kovačića
Učiteljica: Biserka Lipnjak*

MOJA BAKA

Ime moje bake je Marija, zovu je Marica. Moja baka ima 64 godine i živi u Humu na Sutli u stambenoj zgradi.

Baka je odnedavno u mirovini. Radila je u školi kao pedagog.

Kosa joj je kratka i sijede boje. Oči su joj sivo plave. Ima glatko i nasmijano lice.

Ona i ja zajedno provodimo slobodno vrijeme u prirodi i pričamo. Pričamo o tome kako mi je bilo u školi.

Ja svoju baku jako volim i za mene je najbolja baka na svijetu.

*Autorica: Lucija Rebić, 3.r.
Osnovna škola Viktora Kovačića
Učiteljica: Biserka Lipnjak*

MOJA BAKA

Moja baka se zove Nada. Ima 64 godine. Ona živi u obiteljskoj kući sa mojom obitelji. Baka je umirovljenica. Nekada je radila u trgovini.

Ima kratku plavu kosu i zelene oči. Njezino lice je glatko. Lice joj se nasmješi uvijek kad me ugleda. Baka je punašnjeg stasa. Moja baka i ja zajedno provodimo vrijeme pričajući o njezinoj prošlosti.

Ja svoju baku jako volim i ne bih je mijenjala ni za što na svijetu.

*Autorica: Lorena Grofelnik, 3.r.
Osnovna škola Viktora Kovačića
Učiteljica: Biserka Lipnjak*

KOD BAKE I DJEDA

Kad kod bake i djeda dođem ja,
veselo je - to se zna.
Šetamo, hranimo koke, patke i mačke,
igramo se i vozimo tačke.
Baka i djed veseli su i dobri.
Naš nestašluk ih ne umori.
Mene i Martu vole
i kad smo kod njih, osjećaju se bolje.

*Autorica: Katarina Škrablin, 3.r.
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli, PŠ Druškovec
Mentorica: Marija Završki*

MOJA BAKA

Moja baka ima 74 godine. Ima kratku sijedu kosu, plave oči i svijetlo roze usne.
Ona živi na Vinagori. Niska je rastom i voli nositi haljine.
Jako voli životinje. Ima puno dvorište kokoši i pilića. Hrani i koze.
Kad sam kod nje, igram se s mačkom, mačićem i psom Bucom.
U kući uvijek ima kekse za mene, da me počasti želje su njene.
Volim ići kod bake jer u kući ima mnogo stvari s kojima se volim igrati.

*Autorica: Magdalena Hlupić, 3.r.
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Marija Završki*

MOJA BAKA

Moja baka zove se Renata. Ima 61 godinu i živi u Orešju.
Ima kratku kosu, plave oči i nosi naočale.
Visoka je, a voli nositi hlače i majice.
Najviše voli kuhati i pričati sa susjedima.
Jako voli obitelj i čuvati mene i sestre.

*Autorica: Lana Završki, 3. r.
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Marija Završki*

MOJA BAKA

Moja baka zove se Ana. Ona je radila u Sloveniji, ali sada je u mirovini.
Ima lijepo nasmijano lice i plave oči kao more. Nos joj je malen. Ima vesela i nasmijana usta i kosu sijede boje. Moja baka je niska i mršava. Voli nositi ljubičasti prsluk i obuvati crne cipele. Ponekada je vesela, a ponekada mirna i zaigrana. Zaigrana je zato što se voli igrati sa mnom. Volimo se igrati loptom i često igramo zajedno društvene igre. Kada se igramo, baka je uvijek vesela i nasmijana. Ako sam tužan, ona me uvijek svojim smijehom i blagim pogledom razveseli. Takva je moja baka.
Ja volim svoju baku. Zato što kuha finu hranu i voli se igrati sa mnom. Ona je najbolja i najveselija baka na svijetu.

*Autor: Matija Barić, 4. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Martina Škrinjar*

MOJA BAKA

Moja baka zove se Božena
zato što je vrlo, vrlo dobra žena.
Zna biti mudra kao mudra sova,
s njom je zabavno uvijek iznova.

*Autor: Karlo Očko, 4. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Martina Škrinjar*

MOJA BAKA

Moja baka zove se Ana, ali ju zovemo Anica. Voli raditi u vrtu i praviti ukusne kolače. Lice joj se sjaji. Ima plave oči kao nebo. Usta su joj srednje veličine. Ima kratku plavu kosu sjajnu poput sunca. Nos joj je mali. Jako je marljiva, živahna, vesela, dobra, zabavna i zaigrana. Jako je sretna kad joj pomažem u poslovima. Ja jako volim svoju baku.

*Autorica: Tena Boršić, 4. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Martina Škrinjar*

MOJA BAKA

Moja baka velikog srca,
čuvala je mene i mog brata
dok smo još bili dječica.
Naša je ljubav veća od svijeta,
moja baka miriše poput najljepšeg cvijeta.

*Autorica: Karla Nika Pejanović, 4. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Martina Škrinjar*

MOJI BAKA I DJED

Moji baka i djed uvijek se šale
i za unuke kupuju darove male.
Baka služi za to da mi mlijeko zagrije
i odmah mi je toplije.
Djed služi za to da me nasmije
i volim kad smo skupa barem minutu dvije.
Jako ih volim, neka tako i ostane
da nemaju nikad nikakve mane.

*Autorica: Eva Krošlin, 4. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
PŠ Druškovec
Mentorica: Martina Škrinjar*

DA MOJE BAKE NEMA

Da moje bake nema,
stao bi cijeli svijet.
Ona je jedan najljepši cvijet.

Da moje bake nema,
u mojoj kući ne bi bilo reda,
a tek kako bi zbunjen postao deda.

Da moje bake nema,
svatko od nas bio bi jako tužan,
čak bi nam svijet postao ružan.

Da moje bake nema,
bilo bi kao da je u kući nestalo meda,
svima bi srce postalo hladno poput leda.

*Autorica: Lina Podhraški, 4. razred
Osnovna škola Viktora Kovačića
Hum na Sutli
PŠ Prišlin
Mentorica: Sanja Šlogar*

BAKA

Tko ti nježno češlja kosu?
Tko ostavlja tragove na tvome nosu?

Tko ti uljepšava dane?
Tko zanemari sve tvoje mane?

Tko s tobom luta u tuzi?
Tko s tobom hoda po pruži?

Tko je tu kad nemaš volje,
ali kad ju vidiš osjećaš se bolje?

Tko najbolje prijedloge kuha?
Tko je tu uz tebe kad i njoj nije baš lako?
To si ti,
moja najdraža bako!

*Autorica: Agata Boronić, 7. razred
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

MOJA BAKA

Moja je baka lijepa kao cvijet,
njezin je osmijeh velik ko svijet.
Moja baka je kao lik iz bajke,
velika ljubav mene i moje majke.
Moja baka je ponos do neba,
svim na svijetu ona treba.
Moja baka me čuva i voli,
pored nje nestaju sve boli.
Nikom na svijetu ja je ne dam,
sa svojom bakom ja sam sretan.

*Autor: Edi Očko, 6. r
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

MOJA BAKA

Moja baka je uvijek tu za mene,
njen osmijeh nikad ne uvene.
Sve joj ide od ruke,
i uvijek mi daje korisne poduke.

Čuvala me kad sam bila mala,
kuhala mi najfinija jela,
tješila kad sam plakala,
igrala se uvijek kad sam to htjela,
sve moje riječi je razumjela
i liječila me kad sam se razboljela.

Moja baka je uvijek ista,
i danas se nije promijenila ništa.
Sve na svijetu bi mi dala
i na svemu joj VELIKO HVALA!

*Autorica: Ella Vešligaj, 6. r
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

MOJA BAKA

Ime moje bake je Ivanka,
ona je prava Humčanka.

Težak život ona je imala,
i samo bi se o tome spominjala.

Štrikanje, šivanje, pečenje kolača,
v ruki joj je uvijek kuhača.

Voli moja baka kuhati,
i biljke za čajeve sušiti,
picek i mlinci svake nedelje,
krvavica, krumpir i kuhano zelje.

Jedanput ju je grom skoro pogodio,
Bog nas od tog oslobodio.

Takva vam je moja baka,
nije baš svaka taka!

*Autorica: Ema Mikša, 6. r
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

MOJI BAKA I DJED

Moja baka je vesela i draga
i prema svima je blaga.
Uvijek je dobre volje i
kuha najbolje.

Moj djed je veseljak
to može potvrdit svak.
Uvijek ima nekog posla,
vremena za odmor nema dosta.

Baku i djeda jako volim
I da budu zdravi molim.
Oni se meni uvijek vesele
i u životu mi najbolje žele.

*Učenik: Leon Herak, 6.r
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

MOJI STARI

Moja baka pridna je bila
cejni dan po gruntu je hodila.
Deda je pak gazda v trsju bil
i svaki dan si je bar jenu kupicu spil.

Prabaka je stara bla i malo gljuha ,
ali sve je mejla na oki ,
ni ji pobejgnula ni muha.

Moji stari pridni su bli ,
f trsju i na njivam su fejest delali,
radi su se družili,
i skupa si na kraju zaružili.

*Niko Lugarić, 6. r
OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli
Mentorica: Nives Orel Balon*

Projektom se unaprjeđuje socijalna uključenost starijih osoba pružanjem učinkovitih i kvalitetnih socijalnih usluga u ruralnom području. Kroz organizaciju jačanja kapaciteta lokalnih stručnjaka, razvoj dnevnih aktivnosti i obiteljsku podršku unaprjeđuje se kvaliteta života starijih osoba, povećava socijalni kapital zajednice i međugeneracijska solidarnost.

Projekt "Veselo, veselo, seniori: socijalno uključivanje starijih osoba sa sela kroz učinkovite socijalne usluge" provodi Gradsko društvo Crvenog križa Pregrada, a partneri na projektu su Grad Pregrada, Općina Hum na Sutli, Općina Desinić, Centar za socijalnu skrb Krapina, Lokalna akcijska grupa Zagorje-Sutla, Mreža udruga Zagor. Projekt financira Europska unija iz Europskog socijalnog fonda u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014. – 2020.

NOSITELJ PROJEKTA:

Hrvatski Crveni križ
Gradsko društvo Crvenog križa Pregrada
Kostelgradska 18, 49218, Pregrada
Telefon: 049 376 013
Fax: 049 376 013
gdck.pregrada@gmail.com
www.gdck-pregrada.hr

PARTNERSKE ORGANIZACIJE:

Centar za socijalnu skrb Krapina

www.esf.hr

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.

Sadržaj ove publikacije isključiva je odgovornost Lokalne akcijske grupe Zagorje-Sutla.